

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-13580-011
Otsuse kuupäev	18. veebr 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Mihkel Kivisalu, liikmed Keijo Lindeberg, Diana Lints
Tarbija	
Kaupleja	RL24 OÜ, 12981150
Tarbija nõue	Hinna alandamine või lepingust taganemine
Asja läbivaatamise aeg	12. veebr 2022

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus osaliselt.

1.1. Rahuldada tarbija avaldus lepingust taganemise osas. Kauplejal on kohustus tarbijale hüvitada toote ostusumma 499 eurot. Tarbija peab tagastama kauplejale diivani, kusjuures tagastamisega seotud kulud kannab kaupleja.

1.2. Jätta rahuldamata tarbija hinna alandamise nõue.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Avalduse kohaselt on Tarbija esitanud kaebuse ostetud diivani suhtes (arve nr 5133), mille illustreeriv foto on liialt erinev tegelikust tootest ning diivani padjad ei ole tavaliselt diivanipatjadele omase kujuga, need on liiga ümarad (punnis) ja ebaloomulikud.

Tarbija ostis diivani 30. aug 2021 ja sai toote kätte 16. okt 2021.

26. oktoober 2021 esitas Tarbija kirjaliku pretensiooni.

Tarbija esitab kauplejale nõuded alternatiivselt.

Esmase nõudena esitab Tarbija hinna alandamise nõude summas 70 eurot. Tarbija on nõus ise uued diivanipadjad valmistada laskma ja on selleks esitanud hinnapakkumise, mille kohaselt ühe padja hind on 22,50 eurot, kuna kokku on 4 patja, siis 70 eurot ületava osa on Tarbija nõus ise panustama.

Juhul kui Kaupleja ei ole nõus hinna alandamisega, esitab Tarbija lepingust taganemise nõude

ja soovib raha tagastamist summas 499 eurot ja tagastab diivani.

Tarbija kaebus: "Esitan pretensiooni ostetud nurgadiivani suhtes, kuna illustratiivsed fotod ei vasta patjade tegelikule välimusele. Toote tellisin aadressile Koreli 22-3, Võru linn. Padjad on niivõrd materjali täis topitud, et istumine ja seljatagune justkui pallile toetumine. Kauplejaga on kirjavahetus kestnud nädala, kauplejapoolne soovitus oli ise padja sügavust muuta. Kahjuks on padi materjali täis ning st. et tuleks kogu padja sisu lahti lõigata ja tükikesi hakata tagasi kokku panema. Esialgne Kauplejapoolne selgitus oli, et illustratiivsed fotod võivadki tahtmatult erineda mitteoluliselt reaalsest kaubast. Tegin ettepaneku leida kauplejal asenduspadjad või tagada rahaline kompensatsioon, et saaksin ise mingid seljatoepadjad leida, ei tulnud muud kompromissile suunavat vastust peale mõistvale suhtumisele lootma jäädes. Meie viimastes emailides kirjutasin ka et võin reaalse kätte saadud padja näidiseks saata, eeldan et seda ei soovitud kuna jaatavat vastust ei tulnud. Soovisin kauba sel juhul tagastada. Müüja vastas, et saan kauba tagastada, aadressil Oksa tee 24, Mustivere küla, kus toode peab olema originaalpakendis. Vastasin, et selline piirang ei kehti puudustega toote puhul ja teavitasin, et esitan Tarbijakaitsesse kaebuse. Mille peale kaupleja vastas julgustavas toonis, et teil on alati õigus pöörduda Tarbijakaitsesse ja Tehnilise järelevalve ametisse."

Tarbija nõue on hinna alandamine summas 70 eurot või lepingust taganemine.

Kaupleja seisukoht:

Antud kliendi, Kaire Jaagomäe, tarniti kaup 15.10.2021 umbes kella 13.00-15.00

Diivan vastab kvaliteedile ja tingimustele. Tehas selgitas, et tegemist on diivani seljatoel kasutatava padjaga, seega padi peab olema rohkem nõ. punnis, et täita tühimik mis on diivani seljatoeplaadi ja istumisosas suhtes. Tühimik on 90 kraadise nurgaga ning padjad asetuvad sinna osaliselt diagonaali peal. Tulemusena täitub nurk ja kasutaja saab istuda diivanil mugavalt ca 100-135 kraadise nurga all.

Diivani kasutajal on alati võimalik diivanipatju kohendada peale ja või enne igat kasutust, et saavutada endale sobiv mugavus. Lisaks on kasutajal võimalik vajadusel vähendada padja täitematerjali kogust.

Antud kliendil pakuti korduvalt, et tal on alati õigus kaupa tagastada, kuid ta sellest keeldus. Vaadates kleindi saadetud pilte, siis ei erine illustreeriv foto tegelikust tootest.

Kliendi nõue ei kuulu rahuldamisele.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele osaliselt (taganemise osas). Komisjon käsitleb hinna alandamist viimasena.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust.

Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijale müük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijale müügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplejal diivani.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplejat puudustest.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijamüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenu puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kaubaüleandmise ajal. Materjalidest nähtub, et tarbija teavitas diivani patjade osas kauplejat, et viimased ei vasta lepingule (liiga punnis ja ümarad).

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule. VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine.

Kaupleja ei nõustunud, et tegu on puudusega, kuivõrd leidis, et täitis kõik vastavalt lepingule. Tarbija on avaldanud, et ei saa diivanipatju korrigeerida, kuna peaks selleks padja sees oleva täidise ümbrise lahti lõikama.

Tarbija on lisanud ka pildid puudusest. Piltidelt nähtub, et diivani padjad on punnis ning ei vasta pakutule. Komisjoni hinnangul on tegemist lepingu rikkumisega, kuna tarbijal oli õigustatud ootus diivanipatjadele, mis olid toodud reklaamis/pakkumusel (kodulehel). Komisjoni hinnangul on ebaloomulikud diivanipadjad käsitletavad lepingu mittekohase täitmisena. Diivanit ostes eeldas tarbija, et pakkumuses olnud diivanipadjad on lepingutingimuseks ja tarbijal oli õigus antud puudusele tugineda.

Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbijale anti kaupleja poolt üle lepingutingimustele mittevastav asi. Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. VÕS § 223 lg 1 kohaselt loetakse kaupleja müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist.

Tarbija on põhistanud ja tõendanud, et tal esines alus lepingust taganeda. VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

Komisjon hindab viimaks tarbija hinna alandamise nõuet. Komisjoni hinnangul pole hinna alandamine (VÕS § 112 lg 1) pole samuti kohane, kuna tarbija pole tõendanud, kui palju on

diivan vähem väärt mittekohaste patjade tõttu. Tegemist on sisuliselt kahju hüvitamise nõudega VÕS § 115 lg 1 mõttes. Kahju hüvitamise eeldused võiks lugeda täidetuks ning samuti on tarbija kahju suurust tõendanud.

Riigikohus on lahendis nr 3-2-1-54-06 toonud välja, et kahju hüvitamine ei tohi aga sattuda vastuollu kahju hüvitamise eesmärgiga, milleks on VÕS § 127 lg 1 järgi kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud.

Hilisemas lahendis nr 3-2-1-169-10 on Riigikohus täiendavalt märkinud, et asja kordategemiseks vajalikke kulutusi saab nõuda seisuga, nagu hageja seda taotles. See tähendab, et asja kahjustamise korral võidakse juhul, kui asi on korda tegemata, võtta VÕS § 132 lg 3 esimese lause järgi mõistetava hüvitise suuruse kindlakstegemisel arvesse ka asja korda tegemise kulude suurus asja kahjustamisest hilisemal ajal. Kahjuhüvitise vähendamise alusena saab kohus vastutava isiku taotlusel kohaldada VÕS § 139 ja § 140.

Riigikohus on lahendis nr 3-2-1-19-13 samuti märkinud, et asja hävimisest või kaotsiminekest tekkinud kahju hüvitamise kohustuse olemasolu korral maksta hüvitis, mis vastab uue samaväärse asja soetamiseks tehtavatele mõistlikele kulutustele. Üksnes juhul kui uue samaväärse asja soetamine ei ole võimalik, tuleb hävinud või kaotsiläinud asja väärtus hüvitada. Samas on asja soetamise hind eeldatavasti sama, kui on asja väärtus ehk kohalik keskmine turuhind. Asja kahjustamise korral võidakse juhul, kui asi on korda tegemata, võtta välja mõistetava hüvitise suuruse kindlakstegemisel arvesse ka asja kordategemise kulude suurus asja kahjustamisest hilisemal ajal. Sama põhimõte kehtib ka VÕS § 132 lg-te 1 ja 2 kohaldamisel. Seega peab VÕS § 132 lg-st 1 tulenev hüvitis olema nii suur, et kannatanul oleks võimalik kahju hüvitamise hetkel soetada samaväärne asi. Kulutuste suuruse tõendamise kohustus on üldise tõendamiskoormuse järgi hagejal ning kostja peab esitama oma tõendid juhul, kui ta endiselt vaidleb kulude vajalikkuse väite vastu.

Tarbija ei ole oma kahju tõendanud ning komisjonil puudub praegusel juhul hinnata väärtuse vähenemisest summaliselt. Kuna väärtuse vähenemise hindamise kohustus oli tarbijal ning ta seda nõuetekohaselt ei teinud, siis on väärtuse vähenemisele tuginemiseks vajalikud eeldused täitmata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/

Diana Lints
/allkirjastatud digitaalselt/

Keijo Lindeberg
/allkirjastatud digitaalselt/